

Forfatter: Zahrtmann, Kristian

Titel: BREV TIL: Lindegaard, Jacob FRA: Zahrtmann, Kristian (1868-10-31/1868-12-04)

Citation: Zahrtmann, Kristian: "BREV TIL: Lindegaard, Jacob FRA: Zahrtmann, Kristian (1868-10-31/1868-12-04)", i *Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham*, Samlet og Udgivet Af F. Hendriksen, s. 53.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002223277-000-shoot-L0022232770000005.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Zahrtmann, Kristian, *Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham,*

Til Sorø-Kammeraten Jacob Lindegaard skriver K. Z. fra Aabenraa

Nr. 31, d. 31/10 og 4/12 1862:

Min kjære, fortryllende Ven! Da jeg drog her til Kjøbenhavn, havde jeg tænkt mig, at det vilde blive et paa Episoder rigt Liv: at det vilde blive en idelig Faren om fra Baller til Baller, fra Sold og til Sold; men nei, her sidder jeg høit oppe i mit lille Fangebuur og filosofierer: først om Morgenens hilser jeg paa Solen paa Sengen; at sige, det er ikke mig, der sover, nei jeg er oppe at hilse paa den, naar den hæver sig fra sit safrangule Leie, der dog gjerne i den sidste Tid har været betænkelig fugtigt. Dernæst hilser jeg paa en ung Grisette her ligeoverfor ved hendes Lever, og saa begynder jeg paa Walter Scott, der morer mig meget..... Conferentsraad Hauchs Forelæsninger hører jeg bestandig, og om end Holberg (som han har valgt til Emne iaar) interesserer mig mindre, saa er hans hele Personlighed og hans Tankegang saaledes, at det aldeles henriver mig, og han er den Første, jeg har hørt, som jeg ærgrer mig over, naar han maa holde op; skammeligt er det, at jeg er den eneste Soraner, der hører ham. Han har efter min Mening et ægte adeligt Ansigt..... Den deilige Chr. Erichsen seer jeg kun lidt til, da han har saa travlt, som jeg haaber, at jeg aldrig vil faa det; men kun naar han er her, er jeg ret lykkelig.

Det er nogle sørgelige Tider at leve i, da man aldeles ingen Beskæftigelse har, og naar jeg undtager nogle Comedieaftener, som dog ikke falde synderlig rigeligt, saa gaaer man meest og driver, hvortil jeg ogsaa tildeels forføres af den drømmende Meyn, der endnu, skjøndt Klokken er 9³/₄, ligger og slumrer sødeligt. Men da anden Beskæftigelse mangler, har jeg fundet paa at begynde at male, egentlig Portræter, men nu er jeg ifærd med at male et Landskab efter Bestilling, og det lader ogsaa til at tilfredsstille dets Bestiller. Egentlig talt har jeg jo ikke lært noget, og saae Du noget af mine Malerier, vilde Du vist sige, at det var noget jævnt Smøreri; dog faaer jeg altid Roes for dem, da jeg kun viser dem til Folk, der ikke forstaae sig derpaa, og de beundre gjerne Farverne, da Himlen er Kornblaa, Træerne Grønne som Græs og Skyerne hvide som Snee.....